

NAJBOLJŠA PRAKSA TELEDUŠEVNEGA ZDRAVJA, KI TEMELJI NA VIDEOKONFERENCI

Teleduševno zdravje je oblika interaktivne videokonference, ki je postala pomemben pripomoček v zagotavljanju storitev duševnega zdravja. Videokonferenca omogoča večjo dostopnost in tudi kvaliteto obravnave.

Klinični vidik

A. Pacient in izbira okolja

Za zdravljenje pacienta s pomočjo teleduševnega zdravja ne obstajajo nobene absolutne kontraindikacije. Za klinično nenadzorovano okolje (npr. dom, pisarna), kjer podporno osebje ni takoj dosegljivo, mora psihiater oceniti primernost teleobrnave za posameznega pacienta. Nenadzorovano okolje zahteva, da ima pacient bolj aktivno in kooperativno vlogo v procesu zdravljenja kot sicer. Pacient mora znati vzpostaviti videokonferenčni sistem, vzdrževati primerne nastavitve na računalniku oz. na napravi, ki jo uporablja, in zagotoviti zaseben prostor.

Psihiater mora upoštevati pacientove kognitivne zmožnosti, preteklo kooperativnost z zdravstvenim osebjem, sedanje in pretekle težave z zlorabo substanc ter nasilje ali samopoškodovalno vedenje v anamnezi. Prav tako je potrebno upoštevati geografsko razdaljo do najbližje zdravstvene ustanove, učinkovitost pacientovega podpornega sistema in trenutni zdravstveni status.

B. Etični premislek

Zdravstveni delavci so odgovorni za vzdrževanje istega nivoja profesionalnosti, etične discipline, principov klinične prakse in smernic tako pri obravnavi v živo kot preko videokonference. Prav tako je potrebno upoštevati proces privolitve, pacientovo avtonomnost in zasebnost, kar je lahko pri obravnavi pacienta na daljavo težavno.

C. Kultura

Psihiater bi moral poznati kulturo in okolje pacienta, ki ga obravnava. Prav tako bi se naj pozanimal glede pacientovih preteklih izkušenj s tehnologijo in videokonferenco ter kako se pacient glede tega počuti.

D. Specifične populacije in okolje

1) Otroška/mladostniška populacija

Postopki teleduševnega zdravja za otroke in mladostnike naj sledijo istim smernicam kot za odrasle, ampak prilagojeno glede na razvojni status otroka oz. mladostnika, glede na njegovo motorično funkcioniranje ter govorne in jezikovne sposobnosti.

Pri delu z mlajšimi otroki mora biti okolje primerno prilagojeno – soba mora biti primerne velikosti, pohištvo primerno razporejeno, prisotne morajo biti igrače in aktivnosti, ki omogočajo interakcijo otroka s spremljajočimi starši ter psihiatom.

Vir: [Best Practices in Videoconferencing-Based Telemental Health](#) guide (APA and American Telemedicine Association)